

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 19

15. NOVEMBER 1938

10. ÅRGANG

Fra arbeidet i det urolige China.

Brev fra Esther Schröder.

Det er nu lenge siden jeg skrev, men kan si at ved vår kjære fars nåde og godhet står det bra til med oss. Desverre er ikke Schröder helt frisk, men det går fremover. Også arbeidet i China går frem. Søster Gunhild Gundersen, evangelistene og de to bibelkvinner arbeider.

Da urolighetene gjorde det slik at de måtte forlate misjonsstasjonen for en tid, tok ikke det frelsen fra dem og heller ikke lysten til å forkynne nådens budskap. Nei, de virket der de kom. Priset være Jesus!

Jeg antar at ikke alle kjenner til hvordan det gikk med vår misjonsstasjon da krigen herjet i Yutze-hsien. Vår misjonsstasjon er ikke inne i selve byen, men utenfor, like ved jernbanelinjen. Selve byen er omgitt av en høi og flere meter tykk mur, men vår stasjon ligger altså utenfor denne mur og like ved jernbanelinjen.

Dette var grunnen til at da stedet blev bombardert fra luften blev misjonsstasjonen rammet nokså ofte; for den lå jo på et åpent sted.

Søster Gundersen, evangelistene, de to bibelkvinner og de kristne blev på misjonsstasjonen så lenge de turde. Jeg antar at da det blev alt for risikabelt å være der, forlot alle de andre stedet og søster Gundersen og evangelisten Ran blev igjen alene. De andre flyktet til en amerikansk misjonsstasjon som lå lengere inne i landet og var et tryggere sted. Gud bevarte dem alle der. Priset være vår himmelske far for dette trygge sted! Alle som bodde der blev bevaret.

Søster Gunhild Gundersen og br. Ran blev tatt tilfange og ført til Schuo Yang, hvor de blev holdt i fangenskap. Etter fem dagers forløp fikk søster Gundersen reise tilbake, men Ran kom ikke tilbake til dem mere. Han blev skutt. Hans hustru

som er en av våre bibelkvinner skrev til mig og sa: «Jeg ventet lenge på at min mann skulde komme tilbake; jeg kunde ikke tenke at han var død. Nu venter jeg ikke lengere på å se ham her, men hjemme hos Jesus.»

Ja, i sannhet kan vi istemme med sangeren: «Der hvor ingen roser visner, der hvor evig blomstring er. Der hvor ingen kulde isner, ingen sky er mørk som her. Møt oss der, møt oss der, i det land hvor Jesus er.»

Søster Gundersen kunde jo ikke bo på misjonsstasjonen; for den var ødelagt. Alt som kunde bæres bort var stjålet. Også den store porten ved inngangen blev revet ned og tatt vekk. Hun reiste derfor til Ta Chang hvor de andre var.

Dere kan selv tenke at en slik påkjenning på nervene bevirket at hun blev svært nedfor. Men hvor det er godt at Jesus ikke lar oss prøves over evne. Det blev sikkert stor glede da hun kom frem til vennene og de fikk se at hennes liv var blitt spart. Hun skrev selv i et brev at han frier fra selve døden. Amen! Ære være Jesus!

Har nu fått to breve fra søster Gundersen som er skrevet like efter hverandre. Disse brever har vært til stor opmuntring og glede. Da vennene sikkert er interessert vil jeg si tere litt fra begge disse brever. Det første brev er datert 8. august og skrevet fra Peking. Det begynner med det velprøvede bibelvers: «Han gir den trette kraft og den som ingen krefter har gir han stor styrke.» (Esaias 40, 29). Dette har vår søster virkelig fått erfare. Efter den fryktelige påkjenning da hun blev tatt tilfange blev hun så medtatt at hun syntes det var best å reise hjem. Hun orket ikke å tenke på å fortsette der ute lenger. Det var jo ikke råd å arbeide heller så lenge krigen raste der. I brevet forteller hun at de har hatt stevne i Peking. Hun sier bl.

annet: «Gud har styrket mig, så jeg har fått mot til å reise tilbake og ved Guds nåde og kraft gjøre det som Gud legger tilrette for mig. Ikke i min egen kraft gjør jeg det; for jeg har ingen kraft. Men «Herren gir den trette kraft og den som ingen krefter har gir han stor styrke.» Må jeg alltid få kjenne Guds velbehagelige vilje. Jeg kan ikke bli fortlølig med å reise hjem, jeg føler at jeg ikke er ferdig her enda. Jeg vil reise inn i landet igjen og se hvordan Herren legger det tilrette og hvorledes vi kan arbeide. Det blir ikke lett, men når Herren er med går det nok. Mange av folkene er jo døde, men noen er igjen. Reisen til Yutzeshien, Shansi var ikke uten vanskeligheter, men Herren var med oss, og førte oss vel frem til vårt bestemmelsessted. Vi hadde stor årsak til å prise Gud for hans bevarende nåde. Det var flere tog som var blitt ødelagt, sprengt i luften og mange mennesker drept, et par dager før vi kom hjem.»

Da søster Gundersen kom frem til misjonsstasjonen var det med stor glede og bgeistring hun blev motatt av de kristne på stedet. De ønsket bare at hun ville bli der så skulde de komme alle sammen. Ja, det blev stor jubel og pris til Gud.

Helt siden mars har evangelistene vært på misjonsstasjonen og gjort den såpas istand at de kan bo der og holde møter. De har hatt møter på misjonsstasjonen og inne i byen. I byen har de hatt møter i hjemmet til en av de kristne. Søster Gundersen ønsker nu å leie et hus inne i byen, for det er tryggere å bo der, hadde politimesteren sagt. Det kan da holdes møter både i byen og på misjonsstasjonen. Vi får håpe og tro at enda får vi en liten tid med fred så det kan fortsettes med å arbeide for sjeles frelse.

Søster Gundersen fikk også den

glede å vite at de kristne hadde hatt stormøter, eller stevne som vi her i Norge kaller det, mens hun var i Peking. De hadde ordnet med det selv og tatt opp kollekt for å kunne leie tepper og gryter og slikt som behøves for et stevne der. De betalte også predikantene som var tilstede. Herren hadde velsignet dem og de hadde hatt meget gode møter.

Ja, det gleder mig at søster Gundersen er kommet tilbake så at hun og de kristne kan opta arbeidet sammen. Det skulde være min største glede å reise ut og være med i arbeidet for sjeles frelse.

Hun skriver også at noen av våre møbler er kommet tilrette og de har fått dem tilbake; men det meste er tatt og kommer vel aldri tilbake. I brevet til Hebr. står det i 10. kapitel og 34 vers at de fant sig med glede i at deres gods blev røvet da de hadde en bedre og varig eiendom.

Schröder er for tiden på et kurssted hvor han kan få den pleie og hvile som han så sårt trengte til. Herren har gjort det mulig for ham å komme dit ved slektninger og venners hjelp. Jesus vil lønne dem.

Vi ser nu fremgang og ber at det snart må bli fullkommen helbredelse; for da kunde vårt største ønske bli oppfylt at vi fikk reise tilbake til China igjen. Ja, Jesus formår å gjøre langt mere enn vi forstår å be om. Det var engang en spedalsk som sa til Jesus: Om du vil så kan du helbrede mig. Jesus svarte: «Jeg vill!» Mannen blev frisk. Jesus er den samme idag.

Nu må jeg slutte ellers blir dette brev for langt; men vil først få gjennem dette brev hilse alle mine venner som jeg har truffet på mine små reiser her i Norge med Guds rike fred. Han har ikke sviktet, men er trofast, og ved hans nåde kan jeg si takk for alle ting.

Så en kjær fredshilsen til mine kjære venner i China som leser disse linjer. Jeg har igjennem brever fulgt med dere i denne tunge tid, og hatt den glede å be for dere. Bed med oss at vi må få lov å gå tilbake til arbeidet i Yutzesien, Shansi.

Mange kjære hilsener til alle som leser dette brev, fra min mann, mine barn.

Og eders ringe søster i nåden

Esther A. Schröder.

Alle misjonsbeløp kan sendes til vår kasserer A. Toftner, Sofienberg gate 16, Oslo.

Ifølge senere opplysning i brev fra China er søster Gunhild Gundersen atter på den amerikanske misjonsstasjon.

*

Fra Olga Schult, China.

China 28.—9.—38.

En dag i sommer, da vi forut for vårt møte gikk ut og holdt gatemøte, var der en ung mann som blev grepet av forkynnelsen og ved friluftsmøtets slutt fulgte med oss til lokalet. Han kom et par ganger til og på det siste og altså det tredje møte overga han sig til Gud. Senere har han stadig kommet på møtene og i sitt hjem lest i bibelen og bedt til Gud.

Hans foreldre har stått ham hårdt imot og de har tatt hans bibel fra ham og brent den. Han har bedt Herren om å gi sig et arbeide utenfor sitt hjem og han har fått plass på en stor melkefarm utenfor Peking, hvor han fodrer kuene og gjetterne og holder fjøset rent. Han har god skoleutdannelse og dette arbeide er menneskelig talt ikke passende for ham, men han trodde at det var Guds svar på bønn og at Gud herigjennem vilde prøve ham og opdra ham. Han har bedt oss innstendig om å be for sig og jeg vil opfordre eder norske trossøskend om å bære ham frem for Gud i bønn.

Ederes broder i Herren.

Titus Hsien.

Til ovenstående, skrevet av vår evangelist, vil jeg tilføie at i disse dager åpnes bibelskolen her i Peking. Om noen skulde føle sig ledet til å hjelpe omskrevne unge broder, så kunde han, efter den nuværende verdi — for kr. 10.00 pr. måned — få opholdt med undervisning i bibelskolen.

Med søsterhilsen

Olga Schult,

Kasserer: Gerda Siveland, Rosenborggt. 1, Oslo.

— Det sies om den skotske dronning Mary at hun hadde større frykt for John Knox's bønner enn for Englands hær.

— David Livingstone preket to ganger så 500 hver gang blev omvendt. Begge prekener var forberedt ved en hel natts bønnekamp.

Israels barns utfrielse

I 2. Mosebok 14 kap. leser vi beretningen om Israels barn da de dro ut fra Egypten med oppløftet arm. Befrielsens dag var kommet. Moses var den mann som Herren brukte til å føre dem ut fra trelldommen. De skjødde ikke ved første preken, men Moses talte til Farao flere ganger og han brukte mange tegn og undere. Farao tilsist måtte la Israels barn fare. Moses var utholdende. Nu dro de til det forjettede land og veien skulde gå gjennom det Røde hav. Mens de slo leir mellom Migdal og det Røde hav oppløftet de sine øiner og så at egypterne satte efter dem. «Da fryktet de sære». Det var vel noe som de ikke hadde beregnet at de som var blitt utfriet fra egypternes hånd, nu skulde få oppleve at disse vilde søke å innhente dem og få dem tilbake til trellelivet i Egypten. Men så står det, at de ropte til Herren. De stod ikke opp og forsøkte å gå fienden imøte for å kjempe mot dem. Nei, det visste de nok av erfaring at dertil var deres makt forliten; for hadde de hatt makt til å overvinne egypterne så hadde de nok benyttet denne sin makt før, og ikke gått og trellet i egypten i 430 år. — Men de måtte vente på hjelpen fra Herren. Og den som roper til Herren får svar.

Herren svarte Israels barn gjennem sin tjener Moses: «Still eder nu frem og se Herrens frelse som Han vil berede eder idag; ti som I ser egypterne idag, så skal I ikke se dem mere i evighet. Herren skal stride for eder og I skal være stille.» Og Herren talte til Moses og sa: «Hvorfor roper du til mig: Tal til Israels barn så de bryter opp.»

Så drog da Israels barn avsted mot det Røde hav, og Herren flyttet skytøtten så den stod mellom egypterne og Israels leir og den virket som sky og mørke for egypterne, men den opplyste veien for Israels barn.

Og det står at «egypternes leir nærmet sig ikke Israels leir den hele natt.» Og da de var kommet til det så tilsynelatende uoverkommelige hav, så rakte Moses ut staven og vannet skilte sig så Israels barn kunde gå over; men da egypterne prøvet derpå da druknet de. Da Israels barn var kommet over, og så tilbake

Ved Guds miskunn

«Jeg formane ved Guds miskunn eders legemeresom Gud velbehagelig eders åndelige G 12. 1).

Paulus formane sine legemeresom vende, hellig og At enhver skal være på det kalte «Dette er eders ste.» sier han.

Det betyr å som de der var vende. Deres le som rettferdigh og skikk eder

De frie ven

»Salem

For ca. 40 år stor vekkelse egn.

Blandt de f døpte og virke permisjonær A ders Kjemper sen og Horni lig i Solbergel drene fra O «Elim» på S get i forbinde

Kristian O også med i d møter i Solb Mange blev

I Mjøndale kale som he troende døpt quelle kom sen var begy Br. Carl

ut over havet da så de egypterne ligge døde ved havets bredd, — der ved gikk ordet i oppfyllelse som Moses hadde talt til Israels barn: «Som I ser egypterne idag så skal I ikke mere få se dem i evighet.»

Det er også hvad vi som Guds barn får erfare, oppleve og se at fienden ingen makt eller innflydelse har på vårt l.v. når vi bryter op og drar frem efter Herrens ord.

Sigurd Lund.

Ved Guds miskunnhet

«Jeg formaner eder altså, brødre, ved Guds miskunn at I fremstiller eders legemer som et levende, hellig, Gud velbehagelig offer — dette er eders åndelige Gudstjeneste.» (Rom. 12, 1).

Paulus formaner alle de troende å gi sine legemer til Gud, som et levende, hellig og velbehagelig offer. At enhver skal være villig til å ta vare på det kall som han har fått. «Dette er eders åndelige gudstjeneste,» sier han.

Det betyr å ville leve gudfryktig som de der var døde og er blitt levende. Deres lemmer skal nu brukes som rettferdighets våpen for Gud. «og skikk eder ikke lik med denne

verden, men bli forvandlede ved fornyelsen av eders sinn», står det videre.

Jeg tror at Guds folk er blitt sløve i vår tid. De er ikke så nøie med å skikke sig lik med verden i handel og vandel. Hvor meget er her ikke i tale og skrift nu iblandt Guds folk. Kommer slikt hvis vi fornyes i vårt sinn og kan prøve hvad som er Guds gode og velbehagelige vilje. Nei, langt derifra. Det kommer av at man vender tilbake til dårlighetene igjen. Guds vilje er at vi vandrer vårt kall verdig, til velbehag for Herren. «Så I bærer frukt og vokser i all god gjerning ved kunnskapen om Gud», så vi styrkes med «all styrke» efter hans herlighets kraft til «all tålmodighet og langmodighet» så vi med glede takker faderen som gjorde oss skikkede til å få del i de helliges arvedel i lyset. Han som fridde oss ut av mørket og satte oss over i sin elskede sønns rike.»

Som lydige barn skal vi ikke skikke oss efter de forrige lyster i vår vankundighet, men være efter den hellige som kalte oss, hellige i all vår ferd; for der er skrevet: I skal være hellige, for jeg er hellig.»

«Når I påkaller ham som fader der dømmer uten å gjøre forskjell, efter enhvers gjerning, da i vet at I ikke med forgjengelige ting, sølv el-

deltok ofte og dømte flere. Imidlertid kom det en stagnasjon i arbeidet efter noen års virksomhet. «Nasaret» gikk fra dem og virksomheten gikk nesten helt ut.

Så begynte noen venner å samles til husmøter og Gud velsignet. De hadde ofte sine møter i en liten stue hos en av vennene som hette Lisa Bollerud og hos br. Peder Olsen. Predikant Anton Backe, som nu er forstander i pinsemenigheten i Ålborg, Danmark var en av de første som virket der da. Det var visstnok i 1914. Blandt de første som blev døpt var broder Arnt Gundersen som nu er en av eldstebrødrene på «Salem» Arnt Gundersen og Emil Arvesen blev døpt i Hagatjern av A. Backe. (I Hagatajern blev forresten mange døpte).

De leiet en stue i Drammensveien 12 hvor plassen blev alt for liten. Lorentzen, Jørgen Dammen, Helmer Moger og Johan Magnussen deltok som predikanter i disse møter.

ler gull, blev løskjøpt fra eders dårlige ferd som var arvet fra fedrene, men med Kristi dyre blod, som blodet av et ulastelig og lytefritt lamm.»

«Rens eders sjele i lydighet, I som er gjenfødt, ikke av forgjengelig sed, men av Guds ord, som lever og blir, for alt kjød er som gress og all dens herlighet som blomsten på gresset. Gresset visnet og blomsten på det faltt av; men Herrens ord blir evindelig — og dette r det ord som er forkynt eder ved evangeliet.»

Tomine Evenstad.

Allsidig frelse.

heter en samling utvalgte prekener av Sev. Larsen.

Det vil nok bli mange som med glede vil lese disse prekener som kommer til å bli utsendt i 10 hefter a 60 øre pr. hefte.

Sev. Larsen er kjent som en original og skattet predikant som ingen anbefaling behøver. Han er godt kjent også av størsteparten av Misjons-Røstens lesere og de frie venner rundt om i vårt land.

Første hefte er utkommet og lover godt. På sin friske og fengslende måte behandler han emnet: Jesus som den klare morgenstjerne.

Utgitt av Filadalfiaforlaget, Oslo. G. Iversen.

Det blev en stor flokk og bedehuset «Salem» blev bygget i 1922. De dengang ganske unge predikantene Erling Strøm og Lærum virket i den tid.

I 1924 gikk en del venner ut og ordnet en pinsemenighet og bygget lokale «Betania» i 1925.

De har fått be til Gud med frelsessøkende på begge steder, men noen særlig vekkelse har det visstnok ikke vært siden. Som eldstebrødre er uttatt: Emil A. Arnesen, A. Gundersen, H. Buin, Arne K. Arnesen og Peder Olsen.

De har en flokk trofaste unge musikkere og søndagsskolevirksomhet.

De har misjonsmøter og støtter str. Anna Jensen, Banda, India, og br. Henrik Eilertsens arbeide i Nord-Norge.

De har ikke innskrivning og bruker sangboken «Schibboleth», «Salem» er et stort pent lokale med en stor og en liten sal. De har betalt ned meget på gjelden og er forsåvidt godt økonomisk stillet.

De frie venner i Norge.

«Salem» Mjøndalen

For ca. 40 år siden brøt det ut en stor vekkelse i Mjøndalen og omegn.

Blandt de første som var troende døpte og virket i Mjøndalen var lapemisjonær Andreas Wangberg, Anders Kjemperud og brødrene Arnesen og Horni fra Oslo. Det var særlig i Solbergelva og deromkring brødrene fra Oslo virket og lokalet «Elim» på Solbergmoen blev bygget i forbindelse med vekkelsen.

Kristian Olsen fra Holmsbu var også med i den første tid og holt møter i Solbergelva og Mjøndalen. Mange blev frelste og døpte i vann.

I Mjøndalen hadde de et lite lokale som hette «Nasaret» hvor de troende døpte samledes. E. A. Nordquelle kom ofte dit efter at vekkelsen var begynt.

Br. Carl Kristoffersen fra Moss

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Vinterhefte

vil i år inneholde bidra av E. Syvertsen, M. Støve, R. Westlie, H. Eilertsen, G. Iversen, Lyngmo, Mikael Kristiansen, Sigrid Steffensen, Arthur Jensen og flere.

Hefte er 24 sider pluss omslag og koster 75 øre.

Omslaget i år er blitt noe anderledes enn forrige år. Da «Misjons-Røsten» er et misjonsblad har vi benyttet et bilde fra misjonsarbeidet i Afrika i steden for de vanlige vinterbilleder på første omslagsside.

Vi vil gjerne ha bestillinger snarest mulig. Flere av våre gamle kommisjonærer har allerede bestilt, men vi venter på dere andre også. Ukjente må ha anbefaling av en kjent broder.

Prisen på Vinterhefte

er 75 øre. Forhandlere får følgende rabatt:

Under 5 eksp. ingen rabatt.

10—20 eksp. 10 prosent rabatt.

20—50 eksp. 25 prosent rabatt.

50—100 eksp. 30 prosent rabatt.

Over 100 eksp. 40 prosent rabatt.

Misjonen.

Kjære broder!

Vil atter sende litt til Desmonds misjon. Her er to misjonsinteresserte som har bedt mig sende disse penger.

Det er av tienden til Guds sak. Jeg priser Herren fordi at han gjør dem villige til å avse noe av sin fortjeneste til dette. Det har fallt i min lodd å bli kjent med disse venner som er meget ærlige og opriktige. Det var

godt om vi kunde hjelpe slike sjeler som vil noe i Herrens arbeide.

Ja, be for dem at Gud må gi kraft til å arbeide for Gud. Det trenges arbeidere i vingården enda.

Vil med det samme nevne at folk gjerne vil lese Misjons-Røsten. De liker å høre fra de forskjellige steder om arbeidet.

Det gjelder å arbeide så lenge det er dag. Når natten kommer kan ingen arbeide.

Til slutt en hjertelig hilsen fra deres i Herren bevarede søster.

B. A.

Misjonær F. O. Schrøder fyller 50 år den 14. novbr. Schrøder begynte som barn blandt de frie venner i Torvgaten 7 for ca. 40 år siden. Som ganske ung blev han frelst og blev senere med som søndagsskolelærer, samt leder av sykemusikken, noe senere blev han også leder av musikken i forsamlingen.

For ca. 23 år siden fikk Schrøder kall til Kina som misjonær, og drog så ut i tro til Herren. Han har vært ute i 2 perioder og har sammen med sin hustru Esther Schrøder grunnlagt sin egen misjonsstasjon «The Full Gospel Mission» i Ytze, Shansi Provins, Kina. Misjonærene Schrøders har der nedlagt et godt og vel-signet arbeide i Herrens tjeneste og mange er blitt frelst og døpt i vann og ånd, og arbeidet på misjonsstasjonen fortsetter fremdeles ved en søster og de innfødte evangelister og bibelkvinner. Vi priser Herren for vennene. Etter den siste lange periode i Kina, blev broder Schrøder nedbrudt i sitt legeme og måtte sendes på hospital i Kina, hvorefter arbeidet og byrden med misjonsstasjonen og barna blev lagt på hans kjære hustru Esther, som trofast har stått sin mann bi i hans flerårige sykdom. Etter sin hjemkomst til

Norge er Schrøder fremdeles syk og oppholder sig nu for tiden på et kursted nær Oslo, for der muligens å bli oppbygget til legemet og komme tilbake krefter. Opholdet på kurstedet koster mange penger, og vil vi henstille til vennene rundt omkring, som kjennet Schrøders, at hjelpe dem i denne prøvsomme tid, da de jo også har en stor barnfelokk. Nu ved hans 50 års dag, er det en god anledning for vennene og Herren vil lønne dig til kelig igjen, for hvad du føler dig ledet til å gjøre.

Så vil vi sammen ønske misjonær Schrøder en velsignet 50 års dag, og be Herren styrke ham og gjøre ham frisk, så han atter kan ta fatt på sin gjerning som misjonær og sjelevinner.

Schrøders adresse er: Knut Alfssens vei 35, Sinsen, Aker.

En broder.

Han tok oss med til Congo!

Mandag 17. oktober forlot jeg hjemlige trakter med kurs for Bergen. Her fant jeg straks veien til mine gamle venn og vert Joh. Hedin. Da jeg ringte på kom Johanne, yngste datteren og åpnet døren.

«Goddag, her er en før» sa hun så lurt.

— Hm. En før! Det er som vanlig det, tenkte jeg, idet jeg hengte fra mig frakk og hatt og steg inn.

Nei men er det ikke misjonær Jens Glittenberg! I ett nu har jeg grepet hans hånd og sier: Velkommen fra Congo!

Det var gilt å se ham igjen efter de strabasiose år de har tilbragt i det mørke fastland for å spre lys blandt hedningene.

Møtet med Glittenberg overrasket mig på mange måter. Hadde ikke ventet å finne ham i så god en kondisjon som tilfellet er, hverken legemlig eller åndelig; men det var godt at han ikke var så full av vann-tro som jeg.

Jeg hadde tenk å finne en mann sunken ned i motløshet og skuffelse, ribbet for all aktivitet på misjonsområdet, og da særlig når det gjaldt Congo.

Nysgjerrig som jeg var rettedes følehornene straks imot ham med den følge at jeg snart var overbevist

om at der var for hedningene hadde tro for Senere på fikk jeg hør go og det v levelse, en av og flere sa: før, han tok Når nu G så ta vel im delig til å ta

Betested tid

Hvor Jesu

En sønd ster som ha var bedrø skjønnere il slik for mi den som ha Gud sendt syke og de straks eng friske.

Tenk nu

Det var

oet, men i hjelpe den var også n av nysgier tenker jeg kjent for d Men ingen som kom a ham er for blitt helbr uforståelig min brors kommer d

Stakkars hvorfor? for å hiel kom forb det var, h stakkars dette blev ster. Bed skal du s dens tid og ikke t

om at der var et hjerte som slo varmt for hedningenes frelse og at han hadde tro for å dra til Congo igjen.

Senere på et møte i Skostrædet 17 fikk jeg høre ham fortelle fra Congo og det vil jeg også kalle en opplevelse, en av de sjedne. Vi satt igjen og følte som om vi hadde vært der og flere sa: Slikt har vi aldri hørt før, han tok oss med til Congo!

Når nu Glittenberg kommer rundt så ta vel imot ham, og få ham endelig til å ta dig med til Congo!

Math. Støve.

Betesta dam i vår tid

Hvor er den store læge Jesus?

En søndag besøkte jeg en syk søster som har vært syk i 18 år. Hun var bedrøvet til tårer og sa: «Jeg skjønner ikke hvorfor det er blitt slik for mig.» Jeg fikk da ordet om den som hadde ligget 38 år der hvor Gud sendte en engel for å hjelpe de syke og de som kom ut i vannet straks engelen hadde vært der blev friske.

Tenk nu efter:

Det var mange som var blitt hjulpet, men ingen av dem tenkte på å hjelpe denne mann ut i dammen. Det var også mange friske som kom dit av nysgjerrighet og sensasjonslyst, tenker jeg. Dette sted var nok vel kjent for de undere som skjedde der. Men ingen hjalp denne mann. At de som kom av nysgjerrighet ikke hjalp ham er forståelig, men at de som var blitt helbredet lot ham ligge der er uforståelig. Her ser vi ordet «er jeg min brors vokter» i praksis. Hvad kommer det oss ved?

Stakkars lidende syke som spør, hvorfor? Det er en venn som lever for å hjelpe. Jesus av Nasareth som kom forbi dette sted og så hvordan det var, han gikk bort og reiste den stakkars mann op. Jeg forstod at dette blev til trøst for den syke søster. Bed for henne. Om du har tro skal du se Guds herlighet. Bruk nådens tid til lydighet mot Guds ånd og ikke til synd. Rom. 6.

Ida Schøyen.

Anbefaling

Da jeg i mange år har kjent br. Einar Fossmo, som en gudfryktig, snild og helt igjennem grei broder, er det mig en glede å presantere ham for vennene rundt om i vårt land.

Br. Fossmo er 31 år gammel, og er fra Brøstabotn i Troms fylke.

Han blev omvendt til Gud i 16 års alderen og døpt året efterpå.

Ikke lang tid derefter kjente han sig kallet til å gå ut med evangeliet. Han overveiet dog den sak lenge, men har nu reist i omkring 6 år. Hans virke har fortrinsvis vært på forsømte og avsidesliggende steder. Herren har også vedkjent sig hans arbeide.

Efter så lara tids virke har man rett til å tro at broderens kall er avgjort.

På forespørsel sier han, at han av hele sitt hierte kjenner det som sin livs øngave å forkynne evangeliet, for folket her nord.

Så være broderen overlatt til Guds nåde og på det varmeste anbefalt fra min side. Ta godt imot ham når han nu som tenkt er, tar sig en tur sør-
over.

Om det er noen som vil gi vår bror en opmuntring og kjærlighetsgave, så er hans navn og adresse: Evangelist Einar Fossmo, Brøstabotn.

Han er verd påskjønnelse efter så mange års forsakelse og slit. (3. Johannes brev 5, 8.)

F. t. Langnes i Rossfjord

Broderligst

Henrik Eilertsen.

E. S.

Hans tur sørover blir nok ikke før efter nyåret.

D. S.

For tiden virker jeg sammen med Fossmo i Dyrø herred.

Vi har gode møter og mange folk.

Vennlig hilsen

Henrik Eilertsen.

Til leserne.

Vi daterer dette nr. 15. november. Vi har fått noen klager over at bladet ikke er kommet regelmessig den siste tid, men som vi nevnte i et nummer er grunnen den at vi får så alt formeget stoff som blir gammelt om vi følger de faste datoer. Vinterhefte tar 3 nr. og opholdet blir da for langt mellom siste nr. i år og nr. 1 neste år. Dette undgås nu.

Bestemors sang

1. Jeg er så full av lengsel efter å få flytte hjem. Jeg er mett av mine dagers tall på jord. Så mange vandedt forut og jeg lenges op til dem, hvor i herlighet de hos Gud Fader bor. Han som var min beste støtte og min hjelp på himlens vei. Har forlengst fått gå av jammerdalen ut. Dog jeg vet i himmelens salighet han glemmer ikke mig. Men stunder til vårt møte der hos Gud.

2. Å binde mig til jorden mer ei noen skapning kan. Når den lyse himmel åpner mig sitt skjød. Og dog ferdes mange som jeg elsker enda i støvets land. Og deres ømheter gjør min siste aften søt: For jeg henger ved dem alle med det sterke blodets bånd, og det fører mig i barnlig glede inn. Når små fingrer slutter sig omkring min gamle hånd Og bløte kinner kjærlig legges op til min.

3. Så mangt et billed drages fra mitt minne frem Og mange røsters tale fra en svunden tid. Dog helst min tanke ferdes i mitt gamle barn-domshjem Og jeg drømmer mig som barn tilbake dit. Min far og mor har ligget i muld i mange lange år. Men jeg ser mig ennu ofte på moders skjød Og den kjære stemmen til mitt døde øre når. Ja, jeg minnes knapt at hun forlengst er død.

4. Mange tårer har jeg feldt, men nu gråter jeg ei mer. Jorden sviner bort og himmelen er så nær. Hver en kummer, nød og trengsel i mitt liv jeg bak mig ser: Men foran ligger kun hvad lyst og salig er. Av min faders hånd så rike gaver jeg mottok. Hver en dag og stund av livet som gikk hen. Jeg må takke for det alt men jeg ønsket ikke dog Å leve en av mine dager om igjen.

5. Mine øine ser så dunkelt, men dog svever for mitt blick Et gjen-skinn som av solens herlighet. Og mitt øre fanger toner av en himmelsk søt musikk. Og mitt hierte er så fullt, så fullt av fred. Han som fulgte mig så trofast disse mange livets år. Han svikter ei den gamle kvinne nu. Han har lovet å bære oss inn-til de hvite hår Og jeg vet du er sand-dru. Herre du.

6. Snart vil du komme til mig i en stille sakte lyd Og kalle mig så kjærlig ømt ved navn. Du vet jeg er beredt og har iført mig min oryd. Den jeg fikk da du først mig tok i

favn. Jeg ligger som i drømme og venter englebud Og vet at min forløsning stunder til. Dog er jeg vel fornøiet om du venter enn min Gud For alltid kan jeg si: som du vil. Gud er lys og det er lyst i døsdalen for hver som lever ved troen på ham som elsket oss først og ga sig selv hen for oss.

Forfatter ukjent.
Innsendt av I. Schøyen.

SPREDTE FELTER

Fra Kristiansand S.

Predikanter som ønsker besøke den frie forsamling i Kristiansand S bedes herefter i god tid tilskrive elektriker Andreas Rasmussen, Kronprinsgt. 13. Han er av brødrene valgt til å føre forsamlingens korrespondanse. En rekke av Herrens vidner har besøkt oss i høst og her drives en intens virksomhet. Møtene er gode og Herrens nærhet kjennes i vår midte. Arbeid mens det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide.

Broderlig hilsen

H. W.

Fra Moss.

På «Logen» i Moss har flere Herrens vidner virket i høst. Engvik var der en tid og siden har forskjellige deltatt der. Blant de mange kan nevnes lærer I. A. Dahl. Så hadde de besøk av en kinesisk evangelist, Niece og to engelske kvinnelige misjonærer. Misjonær Ingå Killi og Didrik T. Sollie deltok også på et av møtene.

Søndag 23. oktober var det avskjedsmøte for br. Oddvar Berg fra Oslo som skal reise til Belgisk Congo.

Kl. 5 var lokalet fullt besatt og br. Martinsen ønsket alle velkommen. Han leste 2. kor. 5, 20—21 og minnet om at vi var sendebud i Kristi sted. Br. Erling Syvertsen leste fra Josvas bok 24, 14—15 og redegjorde litt for Congomisjonens arbeide og nødvendigheten av å sende misjonærer til de store strøk i Belgisk Congo som enda er så å si uten misjonærer.

Br. Oddvar Berg talte beveget og synlig grepet av den store oppgave han hadde fått. Han leste fra Nehemias 6, 1—9 og stanset ved uttrykket:

«Jeg er iferd med et stort arbeide og kan ikke komme ned.» Han så oppgaven så stor at han kunde ikke la noe hindre sig. Han visste at motgangen og trengsler vilde møte, men Gud vilde være med ham. Gud hadde gitt ham en slik visshet og trygghet at det var Belgisk Congo han var kalt til og tross alt som vilde hindre så måtte han iveri. Han gledet sig til å komme ut og ønsket å bli brukt til mange sjeles frelse i Congo.

Så blev det optatt et offer til broder Bergs utreise og det (sammen med noen gaver efter møtet) beløp sig til vel 480 kroner. Et meget godt resultat.

Br. G. Iversen leste fra Joh. 4, 35—38 og nevnte at tiden efter alt å dømme, var kort. Det var høsttid. Belgisk Congo er et aktuelt spørsmål i kolonispørsmålet, som er så aktuelt idag. Vi har nu åpne dører til å forkynne evangeliet der og la oss huske høstens tid er kort.

Br. Solhaug, A. Andersen, Oslo, Gulbrandsen, Drammen og flere vidnet.

Misjonærkandidatene Erling og Esther Kristiansen avla også sine vidnesbyrd.

Det var en riktig gild feststund.

Ref.

Magnor, Eidsskog.

Vennene her har nu reparert og pusset op sitt lokale «Bethel», og i den anledning hadde man innvielsesfest søndag 16. oktober. Tredve venner fra Møllergt. 38 var vennlige å komme.

Kl. 11 blev møtet åpnet av br. Svan. Han leste et Guds ord og ønsket velkommen og ledet i bønn.

Br. Toftner leste Salm. 91. Vår bror et jo en veteran blandt de frie venner. Det grep våre hjerter å høre han fortelle de mange opplevelser han har hatt nedigjennem årene.

Br. Rolf Westlie talte ut fra 2. Krøn. 20, 12—14. Gud gav sitt nådesord vidnesbyrd.

De tilreisende blev innbudt til middag hos venner. Vi takker hjertelig vennene for deres gjestfrihet.

Kl. 3 samles man igjen. Nu var lokalet overfullt. Br. Wiker, den gamle sang- og musikkleder sammen med de andre musikkvenner, sang Schibbolets frigjørende sanger.

Fru Schrøeder var første taler, og

som alltid talte hun så vi kunde både gråte og le. Så var det barnevelsignelse. Det var en søt gutt, Lewi, som man bad Guds velsignelse over. Så fortsatte man med en rekke vidnesbyrd. Misjonær Berg fortalte bl. a. om sitt kall til Kongo. Br. og str. Kristiansen, også misjonærer for Congo, vidnet samt str. Schrøeder, br. Toftner, Westlie m. fl.

Så avsluttet festen som i alle deler var vellykket. Det var nådesstrømmer og pinsesus iblandt oss.

«Betel» er nu en av de vakreste lokaler langs kongsvingerbanen.

Vennene venter bare på vekkelse, og det kommer.

Br. Westlie fortsetter en uke med møter og ganske mange folk besøkte møtene. F. t. virker br. Gustavson fra Valset her.

Gud signe sitt verk blandt vennene på «Betel».

Ref.

På farten.

Så har det blitt bare noen småturer igjen.

Deltok i et stevne i Varteig og siden i møtene i Misjonshuset, Sarpsborg. Tirsdag og torsdagsmøtene, en uke hadde vi bibeltimer og det var, efter forholdene bra med folk. Særlig tirsdagsmøte var det godt og åpent.

Skjeberg.

Var også på et par møter i Skjeberg. Første møte overga en ung mann sig til Gud.

Borge.

Så var jeg på et møte i Borge. Det er noen få venner som samles til møter der. Det var åpent å vidne om Gud. Det har vært noen brødre fra Sarpsborg som har deltatt i disse møtene. O. Westgård, Karl Arnesen og Kristian Lande har deltatt der ofte og vennene satte pris på at de kom, forstod jeg.

Moss.

Søndag 23. oktober fikk jeg deltatt i avskjedsmøte for Oddvar Berg på «Logen». Moss. Det var et helt igjennem godt møte, ingen dødepunkter. (Referat er inntatt annet steds i dette nr.)

Søndag 30. oktober talte jeg i Frikirken på Greåker om formiddagen. Det var en flokk riktig kjekke brødre soom var fremmøtt. Men hvor er søstrene? At det kan være vanskelig for husmødre som har

småbarn og husarbeide, er forståelig; —

På eftermiddag møtte i Brogt. I høste Lyder En solid liten forsanger gode musikkferter er blitt frelst i døden også døpt i den jublet og priste.

Fikk også anledning til vidnesbyrd der.

Broder Lyder stander skulde Sverige hvor han lærer på et bibelskole evangelister. I bundet som han det holdtes i na Forstander Fred virke som Lyder tiden Engh var uker.

Tirsdag 1. november et møte i Blåknemusikken fra Johnsen, forstansens hustru, delvis sikk. Det var raskt og det var det ikke var særlig følte åpent å v

Rygge.

Fredag var jeg atter gledet i Rygge. Venneflokk i Borge riktig stor flokk sang og spilte dertegnede og det kjentes å

Søndagsskolebibleum i Moss Oslo.

27. september dagsskole feiret festligholdt lørdag 23. oktober innen fast». En mas og nær deltok å skape den «milepelen».

Lørdag aftener åpnet med minnet, hvorefter ønsket velkommen og forsamlingen med sang og Forstander

småbarn og husstell å komme ut er forståelig; — men ungdommen.

På eftermiddagen gikk jeg på møte i Brogt. 12, Fredrikstad og hørte Lyder Engh. Det er blitt en solid liten forsamling der. Riktig gode musikerter har de, og noen er blitt frelst i den siste tid. Flere er også døpt i den Hellig And og de jublet og priste Gud.

Fikk også anledning å avlegge et vidnesbyrd der. Det føltes åpent å vidne.

Broder Lyder Engh, som er forstander skulde dagen efter reise til Sverige hvor han skulde være en av lærerne på et bibelkursus for unge evangelister. Det var Helgesesforbundet som hadde dette kursus og det holdtes i nærheten av Ørebro. Forstander Fredolf Johnsen skulde virke som Lyder Enghs vikar den tiden Engh var i Sverige, visstnok 3 uker.

Tirsdag 1. november deltok jeg i et møte i Blå Kors, Sarpsborg. Barnemusikken fra Filadelfia og søster Johnsen, forstander Fredolf Johnsens hustru, deltok med sang og musikk. Det var regnvær og riktig ruskevær og det gjorde vel sitt til at det ikke var særlig mange folk. Det føltes åpent å vidne.

Rygge.

Fredag var «Bededag» og da fikk jeg atter gleden av å være blandt vennene i Rygge. Det er en velsignet venneflokk i Betania nu. Det var en riktig stor flokk på platformen som sang og spilte til Herrens ære. Undertegnede og br. Hans Utne vidnet og det kjentes åpent og godt.

G. I.

*

Søndagsskolens 30 års jubileum i Møllergaten 38, Oslo.

27. september i år kunde vår søndagsskole feire 30 år. Jubileet blev festligholdt lørdag 1. og søndag 2. oktober innen rammen «Gud er trofast». En masse mennsker fra fjern og nær deltok med oss og bidrog til å skape den rette feststemning om «milepelen».

Lørdag aften kl. 7.30 blev festen åpnet med musikk av juniororkestret, hvorefter s.skolebestyrer Bjerva ønsket velkommen. S.skolemusikken og forsamlings-musikken vekslet med sang og musikk.

Forstander Kleppe talte over det

store og ansvarsfulle arbeide som søndagsskolen virkelig er. Det krever dyktige, Gud-hengivne kristne som har oplevet det de underviser barna i. Barnearbeidet kan ikke overvurderes. I kraft av Guds hellige ånd må vi arbeide nergisk og målbevisst med å føre barna til Kristus. Barnas fiender benytter alle midler for å vinne dem, vi — som kristne — må være våkne og ennu mer gå inn for å så Bibelens ord fra barnas spedste alder av.

Julius M. Johansen, s.skolens tidligere bestyrer, (1909—1921) og som også var med å stifte søndagsskolen sammen med Henrik Engstrøm, talte om Guds trofasthet og «Kristus vår høvding». Han nevnte sin medarbeiders initiativrike og aggressive arbeide for å stifte s.skolen. Likeledes det eksemplariske forhold som rådet innen lærerpersonalet og på lærermøtene. Fra s.skoletimene hadde han også mange interessante ting å fortelle om.

Broder Skogsfjord, som også var med fra begynnelsen vidnet om sitt 28 årige virke innen vår s.skole. Det var spesielt guttene som lå ham på hjerte. På sin pussige og humorfylte måte kom han med mange morsomme og lærerike erfaringer fra klassemøtene i s.skolen.

Under den kjærkomne pause med kaffe og kaker blev festskriftet vårt introdusert og snart var det karakteristiske lyseblå hefte spredt over hele salen. (Men vi har mange fler, så vil du sikre dig et i tide kan du ved innsendelse av 1 krone i frimerker få det tilsendt portofritt hvorsomhelst)

Efterpå blev det anledning for tidligere s.skolelærere og lærere samt elever å avlegge vidnesbyrd. Det var gripende å høre hvad s.skolen hadde vært og var for dem.

Broder Wennesland som gjestet oss, talte tilslutt om å «skjule sine barn i Herren.» Likesom Moses blev skjult av sine foreldre i 3 mndr., stikk mot Faraos forordning, blev han et redskap som Herren brukte for sin sak og sitt folk. Gjør du det? mor og far, skjuler du ditt barn så det ikke kommer bort i alt det stygge og nedbrytende for barnesinnet som verden byr på? Du har et stort ansvar på dig. Husk! Gud kan bruke dig og gjennom dine barn kan han fremme sin sak på jorden.

Søndag 2. oktober var barnas dag

i 30 års jubileet. Kl. 2 begynte festen og de mange tilreisende barn og voksne fra Vollen, Ski, Drammen, Harestua og mange andre plasser gjorde gebursdagen til noe av en høitidsfest.

Arne Wold hørte barna i de spesielle jubileumsminnevers som de hadde lært for dagen og det var riktig godt å høre Guds ord klinge friskt fra de forskjellige. Guds ord skal ikke vende tomt tilbake.

Broder Ragnar Hansen, s.skolens bestyrer i tiden 1922—28 talte til barna på sin greie og liketille måte om sine år, fulle av glede og velsignelse, ialt ca. 12 år. Fremdeles ofrer han sig for dette arbeide blandt barna i «Filadelfia».

Broder Julius Johansen besøkte oss også denne dag og fremholdt barnevennen Jesus for oss.

Efter sjokoladen og kakene vartet juniororkestret op med musikk, hvorefter flere tilreisende og interesserte fikk overbringe hilser fra de forskjellige søndagsskoler rundt om, og flere telegrammer fra ut- og innland blev oplest.

Vi har — nu efter at milepelen 30 år er tilbakelagt — levende inntrykk av at den har gitt oss impulser og åpnet synet for større aktivitet og virksomhet blandt barna og ungdommen for deres sjels frelse. Likeledes, av den gode forståelse som barnearbeidet nu har fra menighetens og foreldrenes side, håper vi på fremgang i dette arbeide «Barna for Kristus» og vi marsjerer fram med «Kristus vår høvding.»

E. K.

En drøm.

Rolf var en begavet ung mann. Studiene gikk som en lek og fremtiden lå lys foran ham.

Plutselig blev han syk og lægene konstaterte at det var tuberkulose. Dette var et hårdt slag og Rolf blev helt utrøstelig og begynte å drikke for å glemme sine lidelser.

Så en natt drømte han at han vandret omkring i de fortaptes rike. Det var øde og tomt der, bare sten og sand så langt øinene kunde nå. Inne i en hule lå det mennesker som var lenket på hender og føtter. Han hørte dem stønne i smerte og kvaler. Inne i en stor hule satt djevelen. — Djevelen begynte å le da han så Rolf gikk forbi. Rolf vilde flykte bort

fra dette forferdelige sted, men en lenke bant ham fast. Han blev så forskrekket, men så fikk han se et kors langt borte. På dette stod skrevet: Jesu blod kan rense fra all synd.

I det samme våknet han med evighetens alvor over sig.

Gud kan også tale i drømme.

En ny abonnent.

Skyld - skyldfølelse

Den såkalte «nye moral» vil ha skyldfølelsen bortskaffet. Det er den som står i veien for det «å synde med glade øine». Og det uttales åpent at man må begynne med barnet, skal man få mennesker av den rette type — d. v. s. uten skyldfølelse.

Veien til dette er driftenes frigjørelse. I visse kretser er dette opodrasens store bud.

På to områder møter vi særlig dette: i kravet på «den sterke rett» og i kravet på seksuell «frihet».

Tidene skifter. En gang var det «fornuften» som var herre. Etter den skulde alle forhold bedømmes. Også den guddommelige. Og kirken blev smittet av denne tidsånd gjennom rasjonalismens støv.

Eller det var følelsen som var satt på tronen. Og så kunde en toneangivende teolog si at «religion er vesentlig følelse.»

Eller det var viljelivet. Resultatet: glimrende organisasjoner, veldige tiltak. Ja, så blev nesten Ibsens ord «Det er viljen som det gjelder» godtatt som en kristelig sannhet.

Og nu er det altså drifter og instinkter — det laveste i sjelivet som dyrkes. Som skal ha ledelsen.

Så ulike de forskjellige tider og strømninger enn kan være, så er det ett som er likt. Det er mennesket som blir det centrale. Menneskedyrkelse er det falne menneskes «adelsmerke».

Men derfor har vi også en ting å bedømme tidens strømninger etter. Spørsmålet er enkelt om det er mennesket som settes i centrum eller det er Gud. Sterkt og hensynsløst som Bibelen selv må vi sette Gud i centrum. Men da blir følgen at hans folk alltid må være «et bøiet og ringe folk» som aldri blir populært i verden.

«Derfor kjenner verden ikke oss, fordi den ikke kjenner ham,» sier apostelen. Dette ord gjelder likefult idag som den gang.

Og for å komme tilbake til utgangspunktet: Vi må forkynne ordet som vekker skyldfølelse. Da først får et menneske se sig i det rette forhold til Gud. Forkynnelsen av det ord som gjør at «munnen lukkes» og vi «blir skyldige for Gud» skal være menighetens protest mot tidsånden.

Her er meget evangelieforkynning, men her er for lite plass for evangeliet.

(«Budbæreren».)

Åndens dåp i Bibelens lys.

Av Werner Skibsted.

Boken behandler det alltid aktuelle emne: Åndsdaåpen.

Br. Skibsted er en kjent bibelgransker og det er vel overveiet og gjennomtenkt, det han skriver.

Han behandler de forskjellige benevnelser på åndsdaåpen, løftene om åndens dåp, forskjellen mellom åndsdaåpen og gjenfødelsen, de medfølgende tegn, åndsdaåpens virkninger og den rette åndsdaåpsøkning. Samtidig tar han frem en hel del uttalelser fra historien og vår tid. Fra vår tid kan nevnes: Sev. Larsen, Oscar Halvorsen, I. A. Dahl, Erling Strøm, Arthur Cornelius, Netbel Pedersen, Konrad Johnsen, T. B. Barratt og Levi Petrus m. flere.

Boken vil være til hjelp for alle som ønsker å få større lys i dette spørsmål. Naturligvis vil ikke alle være enige, men om så er så vil ingen angre på å ha lest den om de ikke er enige heller.

Personlig er undertegnede både blitt velsignet og beriket av å lese den.

Boken er utgitt av Filadelfiaforlaget A/S, Oslo.

Julehefter.

Evangelisten

er et av de aller beste kristelige julehefter. Iår er det ganske sikkert blandt de aller beste, både hvad innhold og utstyr angår. Omslaget er et vakkert vinterlandskap i 4 farver offsettrykk og de mange utmerkede illustrasjoner i heftet er også i farvetrykk. Det er noen helt ypperlige fotografier fra forskjellige steder av vårt land. Også disse er farvetrykk.

De mange gode bidrag av forskjellige forfattere kan man ha glede av å lese!

Heftet er kort sagt førsteklasse både i innhold og utstyr. Prisen er krone.

Den store glede.

Pinsevennens julehefte er og meget vakkert og har mange gode bidrag. Felles for begge hefter er gode fotografier som har erstattet de før så meget brukte katolske bibelske bilder. Det er intet tapt på det tvert imot.

Billedene av de forsamlingslokaler som er bygget av pinsevennens de siste 3 år gir oss et lite innblikk i hvilken fremgang bevegelsen har her i landet. Vi finner der det storslagne Filadelfia i Oslo og de mere og mindre lokaler utover landet.

Heftet er på 32 sider og koster krone.

Noen regler for predikanter.

På den første konferanse for predikanter i 1744 la John Wesley frem 12 regler som alle måtte følge. Her er et lite utdrag av noen av dem:

1. Vær flittig. Vær aldri uten arbeid i et øieblikk. Vær aldri optatt med ubetydelige ting. Kast aldri bort tiden, bruk heller ikke mere tid enn strengt nødvendig på noe sted.

2. Vær alvorlig. La eders valg språk være: Helliget Herren. Undvik alt lettsinn, spøk og dumt prat.

6. Tal ikke ondt om noen; for elers vil ditt ord ete om sig som kreft. Gjem dine tanker i ditt eget bryst til du møter den person det gjelder.

9. Skam dig ikke for å bære inn ved eller dra op vann, ikke for å bære ste dine egne eller din grannes sko. Skam dig ikke for annet enn synd.

11. Du har intet annet å gjøre enn å frelse sjeler. Derfor slit og slit dig ut i dette arbeide. Og gå ikke bare til dem som trenger dig, men til dem som trenger dig mest.

Disse regler kan nok ha sin betydning også i våre dager..

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN (Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg 1950

M

JUMMER

Fra In

Våre elskede søstre i Herren.

Forøvrig hans veldige fulle rustning djvelens ku (11.).

I sannhet kunstgrep, vakt og allt rustning.

Det glede dere om at og legem, oss for hve

hård, men r

gå seirende Herren h

hans saks fr

oss en kur

masser som dia. Denne

mineralsalt relser hvor

tienter; de går ut bef

med et ny Mange av

met i berø belium, så

vis dem Jesus, vår

Vi får skjellige st

En ung k innerlig f

hun skal a ning av C skriver at og nu be slektninge ne for ev interesser Be meget hetens m Guds liv Her er og mang typhoid og hosi til har v